Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător Steliana Lazari)

Dosarul nr. 2a-506/2025 (PIGD: 2-24010731-03-2a-09042025)

CURTEA DE APEL NORD

Colegiul civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

4 noiembrie 2025 municipiul Bălţi

Instanța compusă din:

Radu Holban, *președintele completului*

Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin, *judecători*,

cu participarea grefierei Roxana Iacubovscaia,-

examinând în ședință de judecată publică cererea de apel declarată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 26 decembrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” în contradictoriu cu Cernei Denis, privind repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională înaintată de Cernei Denis împotriva S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, cu privire la declararea nulității recipisei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

I.Pretenţiile și argumentele reclamantei:

1. La 26 ianuarie 2024 reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX” a depus în Judecătoria Orhei (sediul central) cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Cernei Denis, privind repararea prejudiciului.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat următoarele temeiuri:

În fapt, potrivit tranzacției de împăcare din 08 aprilie 2023, pârâtul Cernei Denis în calitate de debitor, a recunoscut cauzarea de daune materiale firmei S.R.L. ”ING-LOGISTIX” și își asumă față de aceștia achitarea cu titlu de despăgubire suma de 6.000,00 Euro, care este eșalonată pe un termen de 12 luni, a câte 500,00 Euro lunar, respectiv 12 rate lunare, începând cu data de 20 iunie 2023 și până la data de 20 iunie 2024.

În sensul dat, indică că pârâtul nu a efectuat nici o plată. Astfel, având în vedere că pârâtul nu și-a executat nici o obligație de plată, la data de 24 noiembrie 2023, a fost somat pentru neexecutarea obligației asumate, acordându-i un termen de 7 zile necesare pentru onorarea obligațiilor de plată.

Suplimentar, susține faptul că tranzacția de împăcare din 08 aprilie 2023, încheiată la data de 08 aprilie 2023, corespunde noțiunii de act juridic în sensul prevederilor art. 308 Cod civil, or, acest act întrunește condiția de valabilitate. Deci, părțile au încheiat o tranzacție de împăcare în scopul de a preveni un proces.

Ținând cont de cele invocate supra, solicită încasarea silită de la Cernei Denis a sumei de 6.000,00 Euro, cu titlu de daune materiale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, reclamanta și-a motivat acțiunea în baza dispozițiilor art. 776, art. 858, art. 1920 Cod civil (fila dosarului 4-7).

II. Obiecțiile pârâtului:

3. La 1 iulie 2024 partea pârâtă a depus cerere reconvențională, solicitând declararea nulității recipisei (fila dosarului 79).

În motivarea cererii reconvenționale, pârâtul a invocat următoarele circumstanțe:

În fapt, el a fost angajat în calitate de șofer la S.R.L. ”ING-LOGISTIX”.

Totodată, la data de 01 aprilie 2023, când executa cursa cu mijlocul de transport, a început să funcționeze sistemul de alarmă. Despre acest fapt a

comunicat prin telefon administratorului firmei, Simion Ion, căruia i-au fost trimise filmări video despre defecțiunea constatată. Telefonic, Simion Ion i-a explicat cum să procedeze. După care, pârâtul și-a continuat cursa, dar la distanța de 40-50 km, până la locul de destinație, din cauza defecțiunilor, mijlocul de transport s-a tamponat în parapet. La fața locului a venit poliția și a fost chemat evacuatorul ca să scoată transportul care a intrat în parapet și a blocat circulația pe traseu. S-a întocmit un proces-verbal pentru care a fost achitată amendă în sumă de 100,00 Euro. Cheltuielile de evacuare nu erau acoperite prin polița de asigurare. Remorca încărcată cu marfă a fost lăsată la o stație Peco, iar camionul evacuat la o parcare din or. Sofia, Bulgaria. Costurile firmei care s-a ocupat cu evacuarea au constat, suma de 2300, 00 Euro și 1300,00 Euro. Peste 2 zile camionul a fost agățat la o altă remorcă și tractat în Republica Moldova. După ce pârâtul a revenit în țară, a fost chemat la șef, care i-a declarat că datorează firmei 6.000 Euro.

În contextul dat, pârâtul invocă în cererea reconvențională că dânsul nu a cauzat nici un prejudiciu firmei, dar a executat indicațiile administratorului. Nu se consideră vinovat de consecințele survenite. Consideră că recipisa întocmită la indicațiile pârâtului urmează a fi declarată nulă, deoarece el a executat doar indicațiile angajatorului, fapt confirmat prin înregistrările audio și extrasele cu privire la convorbirile scrise purtate în timpul cursei cu administratorul ”ING-LOGISTIX” S.R.L.

În drept, cererea reconvențională nu a fost motivată.

(fila dosarului 79-81).

III. Soluția instanţei de fond:

4. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 26 decembrie 2024 au fost respinse atât cererea inițială înaintată de reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, cât și cererea reconvențională depusă de pârâtul Cernei Denis (fila dosarului 164).

IV. Solicitarea apelanților:

5. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 2 ianuarie 2025 reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX” a declarat apel preliminar (fila dosarului 166-167), iar la 29 mai 2025 a depus cerere de apel suplimentară, cu indicarea motivelor de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile art. 364-365 Cod de

procedură civilă, prin care a solicitat: admiterea apelului, cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi soluții prin care să fie admisă acțiunea înaintată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” (fila dosarului 199-204).

V. Argumentele apelanților:

6. În motivarea apelului au fost invocate următoarele argumente:

Apelanta consideră că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, deoarece instanţa nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei şi a aplicat/interpretat eronat normele de drept material.

Astfel, în partea descriptivă a Hotărârii, instanţa de fond a reținut: *„Totuşi, având în vedere, că nu există o normă expresă care ar prevedea condiţiile concrete de încheiere a contractului de muncă şi pentru care funcţii, nemijlocit în prezenta cauză, ne rezumăm la acel fapt că, partea reclamantă pretinde repararea prejudiciului în temeiul contractului de răspundere materială şi în temeiul unei Recipise (fila dosarului 14), prin care pârâtul îşi recunoaşte vina în cauzarea de daune S.R.L. ”ING- LOGISTIX„ în cuantum de 6 000,00 Euro ”.*

Menţionează că, *„repararea prejudiciului cauzat de salariat, implică respectarea unei proceduri pentru tragerea la răspundere materială deplină a salariatului, şi anume: (I) formarea unei anchete de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului şi cauzei apariţiei; (II) solicitarea explicaţiei scrise (art. 341-42 Codul Muncii),* însă ignoră prevederile art. 343 Codul muncii, care sunt aplicabile speţei deduse judecăţii.

Consideră că, *„Această procedură este obligatorie chiar şi în cazul când salariatul accepta benevol sa repare prejudiciul cauzat. Nerespectarea acestei proceduri, exclude răspunderea salariatului (art. 34 Codul Muncii)*

Contrar însă, art. 342 din Codul muncii nu prevede *„Repararea benevolă a prejudiciului material de către salariat* ”, aceasta fiind o concluzie eronată a instanţei de fond.

Respectiv, aplicarea art. 343, exclude aplicarea art. 342, acestea reglementând două situaţii diferite. Prin urmare, instanţa de fond nu a aplicat norma care trebuia să fie aplicată,din care motiv, în speță, sunt incidente prevederile art. 343 alin. (1) şi (2) Codul muncii.

Astfel, „Instanţa constată, contrar enunţărilor făcute mai sus, partea reclamantă nu a purces la formarea unei anchete de serviciu, nu s-a solicitat

explicaţii scrise ale reclamantului, dar s-a rezumat la obţinerea de la pârât a unei recipise prin care acesta îşi recunoaşte vina în comiterea prejudiciului.

În sensul dat, formarea unei anchete şi explicaţiile scrise ale salariatului sunt irelevante. Or, salariatul poate achita din propria iniţiativă suma prejudiciului pe care o datorează conform legii. Angajamentul de plată (Recipisa) reprezintă un act unilateral al salariatului, încheiat în formă scrisă, în baza caruia acesta se obligă să achite suma pe care o datorează angajatorului. Angajamentul (Recipisa) este o recunoaştere extrajudiciară a prejudiciului și are valoare executorie din momentul în care a fost semnat.

De asemenea, instanța de fond stabileşte faptul că, *„prejudiciul urma a fi stabilit de către angajator, prin emiterea unui ordin de reparare a prejudiciului (art. 342 Codul Muncii) cu efectuarea unei anchete de serviciu. La caz, recipisa de rând cu alte acte (p-v de comitere a contravenţiei, facturi fiscale (f.d.56-58), ar fi constituit un temei pentru efectuarea anchetei de serviciu şi emiterea ordinului de reparare a prejudiciului. Temeiul reparării prejudiciului, este ordinul angajatorului de reparare a prejudiciului şi nu recipisa.*

În concluzie, prin *neurmarea procedurii obligatorii, în contextul în care pârâtul avea statut de salariat, partea pârâtă nu este îndreptăţită de a pretinde repararea prejudiciului, chiar şi în ipoteza în care pârâtul prin Recipisă a recunoscut că a cauzat un prejudiciu.”*

La fel, prima instanță argumentează faptul că, „Recipisa (fila dosarului 14), nu are valoarea unui contract de tranzacţie, or, reieşind din prevederile art. 1918 Cod civil - nu se poate face tranzacţie cu privire la capacitatea persoanei sau alte chestiuni care interesează ordinea publică. Adică legea (art. 341-342 Codul Muncii), prevede expres modalitatea de reparare a prejudiciului cauzat de salariat, ceea ce nu se realizează prin recipisă. E posibil ca între angajator şi salariat să fie încheiat un contract de tranzacţie, dar aceasta presupune o altă formă (art. 1917 Cod civil), şi o altă modalitate de confirmare (art. 1919 Cod civil).

Reieșind din cumulul celor expuse, instanţa de fond a respins acţiunea iniţială a părţii reclamante S.R.L.” ING-LOGISTIX” către pârâtul Cernei Denis, privind repararea prejudiciului în cuantum de 6.000,00 Euro, din considerentele relatate.

Astfel, cu privire la menţiunile făcute de instanţa de fond prin care a relevat că, „...repararea prejudiciului cauzat de salariat, implică respectarea unei proceduri

pentru tragerea la răspundere materială deplină a salariatului, şi anume: (1) formarea unei anchete de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului şi cauzei apariţiei; (II) solicitarea explicaţiei scrise , făcând în acest sens trimitere la prevederile art. 341-342 Codul Muncii. Precum şi că, această procedură ar fi una obligatorie , chiar și în cazul când salariatul acceptă benevol să repare prejudiciul cauzat. Respectiv, constată eronat că, nerespectarea acestei proceduri, exclude răspunderea salariatului, în acest sens făcând trimitere la prevederile art. 342 Codul Muncii, însă, ignorând prevederile art. 343 alin. (1) şi (2) Codul Muncii, în detrimentul intereselor legale ale Apelantului.

Reieşind din acest context, menționează că instanţa de fond nu a aplicat norma Codului muncii care trebuia să fie aplicată în speţa dedusă judecăţii, în acest sens, fiind incidente prevederile art. 343 alin. (1) şi (2) Codul Muncii, potrivit căruia: „(1) Salariatul vinovat de cauzare angajatorului a unui prejudiciu material îl poate repara benevol, integral sau parţial. (2) Se permite repararea prejudiciului material cu achitarea în rate dacă salariatul și angajatorul au ajuns la un acord în acest sens (recipisa). În acest caz, salariatul prezintă angajatorului un angajament scris privind repararea benevolă a prejudiciului (recipisa), cu indicarea termenelor concrete de achitare. Dacă salariatul care şi-a asumat acest angajament a încetat raporturile de muncă cu angajatorul, datoria neachitată se restituie în modul stabilit de legislaţia în vigoare”.

Prin urmare, recipisa anexată la prezenta cauză şi în temeiul căruia Apelantul (Reclamantul) îşi întemeiază pretenţiile, întruneşte condiţiile de formă şi de conţinut ale unui acord şi/sau angajament, precum este descris în norma precitată.

Consecvent, susține că instaţa de fond la judecarea cauzei, nu a reţinut recomandările Hotărârii plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova nr. 11 din 03.10.2005, cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează obligaţia uneia dintre părţile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părţi, potrivit cărora.

Pct.3. În situaţia în care prejudiciul a fost cauzat în timpul derulării contractului individual de muncă, iar după cauzarea prejudiciului raportul de muncă a încetat, partea vinovată de producerea prejudiciului nu va fi absolvită de răspundere materială (art.327 alin.3 CM).

Pct.13. Se va lua în vedere că răspunderea materială a salariatului constă în repararea prejudiciului material cauzat angajatorului în timpul executării contractului individual de muncă. Acesta este un tip de răspundere individuală şi intervine indiferent de faptul dacă salariatul a fost tras la răspundere disciplinară, administrativă sau penala, iar în cazul producerii prejudiciului prin infracţiune, răspunderea patrimonială va interveni conform normelor juridice civile.

Pct. 14. La examinarea litigiilor privind recuperarea prejudiciului cauzat de salariaţi se va ţine cont ca elementele răspunderii materiale ale salariatului faţă de angajator sînt următoarele: a) cel care a produs prejudiciul trebuie să aibă calitatea de salariat al unităţii păgubite; b) fapta ilicită şi personală a salariatului trebuie să fie săvîrşită în legătură cu munca sa. Dacă fapta este săvîrşită în timpul programului de muncă dar nu este în legătură cu munca, salariatul va răspunde conform normelor de drept civil (răspundere delictuală); c) prejudiciul reprezintă o modificare a patrimoniului angajatorului şi constă în diminuarea activului sau în creşterea pasivului patrimonial: d) prejudiciul trebuie să fie un rezultat al faptei ilicite săvârşite de salariat; e) existenţa vinovăţiei salariatului în cauzarea prejudiciului; Pentru angajarea răspunderii materiale a salariatului, prejudiciul trebuie să fie: efectiv, adică să existe o diminuare a patrimoniului, dar să nu fie evaluat şi prin venitul ratat; real, ceea ce înseamnă că valorile trebuie să fie obiectiv pierdute, dar nu numai nominal: cert, adică trebuie să fie evaluat într-o sumă de bani determinată, nefiind posibilă emiterea ordinului de imputare în baza unor elemente de determinare pe viitor; actual, nefiind posibilă imputarea unor plăți care vor surveni, în mod anticipativ; direct, fiind necesar a fi fost cauzat nemijlocit unităţii.

Pct.15. În conformitate cu art. 334 din Codul muncii salariatul este absolvit de răspundere materială dacă prejudiciul a fost cauzat în cazuri de: - forţă majoră, care reprezintă o împrejurare de intervenţie a anumitor cauze neprevăzute datorită cărora s-a produs prejudiciul, cauze imposibile de înlăturat (cutremur, inundaţii, ploi torenţiale, grindină, alunecări de teren, vînturi puternice etc); - extremă necesitate, adică atunci cînd fapta a fost săvîrşită pentru a salva de la un pericol iminent care nu putea fi înlăturat altfel - viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altuia, a unui bun important al său sau al altuia, ori un interes public. În situaţia în care salariatul, care a săvîrşit fapta, şi-a dat seama că el cauzează un prejudiciu mult mai mare decât cel care s-ar fi produs dacă pericolul era înlăturat,

exonerarea de răspundere nu intervine; - legitimă apărare, în cazul în care nu au fost depăşite limitele ei. Dacă în timpul apărării legitime s-a cauzat prejudiciu angajatorului, paguba se repară de atacator potrivit normelor de drept civil ce reglementează obligaţiile care se nasc din cauzarea de daune. Dacă salariatul a produs un prejudiciu în urma executării unei obligaţii legale sau contractuale, acesta este absolvit de răspundere, în mod similar.

Pct. 17. Potrivit art.338 din Codul muncii, salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile când: - prejudiciul a fost cauzat în urma acţiunilor sale culpabile intenţionate, stabilite prin hotărîre judecătorească. Se va ţine cont că acţiunile salariatului pentru recuperarea deplină a prejudiciului pot fi recunoscute culpabile chiar şi în cazul săvîrşirii unei fapte penale din imprudență (de exemplu - cauzarea de prejudiciu prin încălcarea regulilor de circulaţie); - în conformitate cu legislaţia în vigoare, salariatului îi revine răspunderea materială deplină pentru prejudiciul cauzat angajatorului în timpul îndeplinirii obligaţiilor de muncă. În asemenea situaţii răspunderea materială deplină a salariatului poate interveni doar în cazurile prevăzute de alte acte normative.

Pct.25. Salariatul poate achita din propria iniţiativă suma preiudiciului pe care o datorează conform legii. Angajamentul de plată (Recipisa) reprezintă un act unilateral al salariatului, încheiat în formă scrisă, în baza căruia acesta se obligă să achite suma pe care o datorează angajatorului. Angajamentul (Recipisa) este o recunoaştere extrajudiciară a preiudiciului și are valoare executorie din momentul în care a fost semnat, în mod analogic cu valoarea ordinului de imputare a sumei. Acest act poate fi contestat în instanţa de judecată, dacă a fost exprimat cu vicierea consimţămîntului prin: eroare, dol sau violenţă, circumstanţe care vor fi dovedite în ordine generală, pe temeiurile prevăzute de legislaţia civilă în vigoare. În cazul în care salariatul a achitat o sumă mai mare decât suma pe care era obligat s-o achite conform legii, acesta are dreptul să se adreseze în instanţa de judecată, iar instanţa va admite acţiunea de restituire a sumei achitate neîntemeiat. Prejudiciul se repară în mod pecuniar, cu excepţia situaţiilor în care s-a realizat un acord între părţi de a repara prejudiciul prin echivalent sau prin reparaţia obiectivului distrus sau deteriorat. Instanţele de judecată sînt atenţionate asupra faptului că atît în cazul reparării prejudiciului ce nu depăşeşte salariul mediu lunar, efectuat prin ordinul angajatorului, cît şi în cazul reparării benevole de către salariat a prejudiciului cu

achitarea în rate în baza unui acord în scris (Recipisa). Reţinerile din salariu nu pot depăşi limitele prevăzute la art.149 din Codul muncii.

Pct.26. Procedura judiciară de încasare a prejudiciului material cauzat de către salariat poate fi declanşată de către angajator numai în prezenţa uneia din următoarele condiţii: - salariatul răspunde material deplin conform legii sau contractului.

Pct.27. Consideră că nu poate fi micşorat cuantumul prejudiciului ce urmează a fi reparat dacă paguba a fost cauzată intenţionat, s-a produs ca urmare a săvîrșirii unei infracţiuni sau a unei fapte ilicite.

Totodată, aferent recomandărilor Hotărârii plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova nr. 11 din 03.10.2005, precitate supra, apelanta reiterează următoarele circumstanţe relevante speţei, și anume:

La data de 27 martie 2023, în temeiul Cererii de angajare din 27 martie 2023, a Contractului individual de muncă nr. 32 din 27 martie 2023, intimatul Cernei Denis (pârâtul/salariat) a fost angajat în funcţia de şofer internaţional la apelantul ”ING-Logistix” S.R.L. (reclamantul/angajator). Potrivii pct. 5.2. din Contract, ’’Salariatul este responsabil pentru delapidare, producerea pagubelor, pierderilor întreprinderii”. Consecvent, potrivit pct. 1 lit. a) din Contractul de răspundere materială; nr. 32 din 27 martie 2023, "Salariatul îşi asumă responsabilitatea materială pentru valorile materiale aflate în gestiunea sa şi obligă să asigure integritatea valorilor şi să ia măsuri de prevenire a prejudiciului”.

Mai mult, la data de 01 aprilie 2023, pârâtul Cernei Denis aflându-se la volanul autovehiculului (proprietate a ”ING- Logistix” S.R.L.) cu nr. de înmatriculare PVL362/H608TZ, a comis un accident rutier constatat de autorităţile competente din or. Pleven, Bulgaria în temeiul Actului de constatare a contravenţiei nr. 23-0938-000566 (Bulgaria); Actul de constatare a contravenţiei nr. 941693 (Bulgaria); Procesul-verbal de constatare a accidentului rutier nr. 1858414 (Bulgaria), în baza cărora a fost stabilită culpa intimatului Cernei Denis.

Astfel, în temeiul Facturii nr. 201 din 02 aprilie 2023, pentru evacuarea autovehicului de la locul accidentului către parcarea autorizată din or. Sofia, ”ING-Logistix” S.R.L. (angajator) a suportat cheltuieli, ce se atribuie la valoarea prejudiciului, în sumă de 4485,00 BGN (leva bulgară), care potrivit cursului BNM

la data de 02 aprilie 2023 (anexă), constituie suma de 45917,43 MDL (1 = 10,2380) sau 2292,85 EUR (1=20,0263).

La fel, în temeiul Facturii AFE2022088 din 03 aprilie 2023 şi Facturii AFE2022091 din 10 aprilie 2023, pentru servicii de tractare cap-tractor şi semiremorcă din Pleven, Bulgaria către Bucureşti România şi respectiv din Bucureşti, România către Chişinău, Moldova, ”ING-Logistix” S.R.L. (angajator) a suportat cheltuieli, ce se atribuie la valoarea prejudiciului, în sumă de 4090,00 EUR (2240+1850).

Astfel, în total, valoarea prejudiciului, ce reprezintă doar cheltuielile suportate pentru serviciile de evacuare/tractare a autovehiculului avariat, constituie suma de 6382,58 EUR (2292,85+4090,00). Este de menţionat că Reclamantul nu a inclus suma prejudiciului pentru reparaţia autovehiculului avariat, întrucât, pentru stabilirea valorii acesteia era necesară efectuarea unei expertize tehnice, pentru care Apelantul/Reclamantul urma să suporte cheltuieli suplimentare, care depăşeau suma de 6.000 (şase mii) Euro agreată de părţi prin Recipisă/Acord/Angajament/Tranzacţie din 08 aprilie 2023.

Suplimentar, menționează că la data de 08 aprilie 2023, Cernei Denis, în calitate de debitor întocmeşte şi semnează benevol Recipisă/Acord/ Angajament/ Tranzacţie din 08 aprilie 2023, prin care recunoaşte cauzarea daunelor materiale firmei ”ING-Logistix,, S.R.L. în calitate de creditor şi şi-a asumat obligaţia faţă de aceasta, de a achita cu titlu de despăgubire suma de 6000 (şase mii) Euro, eşalonată pe un termen de 12 (douăsprezece) luni, respectiv 12 rate lunare, începând cu data de 20 iunie 2023 şi până pe data de 20 iunie 2024, rata lunară de plată constituind suma de 500 (cinci sute) Euro, fapt incident Pct.25 din Hotărârea PCSJ, potrivit căruia: ”*Salariatul poate achita din propria iniţiativă suma prejudiciului pe care o datorează conform Iegii, Angajamentul de plată (Recipisă) reprezintă un act unilateral al salariatului, încheiat în formă scrisă*, *în baza căruia acesta se obligă să achite suma pe care o datorează angajatorului.*

Prin urmare, la data de 10 aprilie 2023, în temeiul cererii de demisie din 10 aprilie 2023, pârâtul Cernei Denis (salariat) a demisionat din funcția de şofer internaţional la „ING-Logistix” S.R.L. (angajator), în prezent acesta se eschivează de la executarea obligaţiilor asumate Recipisă/Acord/ Angajament/Tranzacţie din 08 aprilie 2023.

În drept, apelanta și-a întemeiat cererea de apel pe prevederile art. 386 alin. (1), lit. a), d),art. 387 lit. a),b) și c) și art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă.

V. Obiecţiile intimatului:

7. La 22 iulie 2025 intimatul Cernei Denis reprezentat de avocatul Irina Godoroja a prezentat referinţa la apelul declarat de către „ING-Logistix" S.R.L. (fila dosarului 209-212), prin care solicită respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele motive:

Relatează că la 01 aprilie 2023 Cernei Denis deplasându-se pe drum, până la accident a început să lucreze sistemul de alarmă de la bordul camionului şi ieşea din viteză, cutia de viteze. Prin urmare, a apelat telefonic şeful Şimon Ion, căruia i-a trimis filmări video despre defecţiunea camionului, și i-a zis că nu reuşeşte să continuie cursa.

Precizează că remorca era încărcată cu marfa perisabilă, apelantul i-a spus intimatului să repare camionul pentru a-şi continua drumul şi i-a explicat telefonic cum anume să procedeze. Ca urmare și-a continuat deplasarea, însă, din cauza defecțiunilor care sau repetat a intrat cu camionul în parapet, dar având o viteză redusă.

După accident a venit poliţia, care a chemat un evacuator ca să scoată camionul din parapet fiindcă era blocat şi nu putea conduce, urma să fie tras în spate. După venirea poliției, intimatul, ca șofer a fost dus la sectorul de pioliţie, unde i-au fost făcute teste şi întocmit un proces-verbal, în baza căruia a achitat o amenda de 100 euro.

Ulterior a fost verificat întregul sistem electric al mașinii şi nu au depistat careva scurgeri, din care motiv au permis intimatului să circule pe teritoriul Bulgariei. Cheltuielile evacuatorului nu erau acoperite de asigurare, din care motiv în seara respectivă nu a fost achitat evacuatorul, remorca a fost lăsata într-o parcare peco, iar camionul l-au transportat pe o centură, în parcare din or. Sofia. Astfel, costurile pentru serviciile prestate de către firma care s-a ocupat de evacuare au fost majorate de la 1300 euro la 2300 euro.

5. Până şeful a transmis banii camionul a fost pornit şi verificat, deoarece şeful avea acces prin calculatorul său şi anume turaţiile motorului, temperatura ş.a.

Mai mult, la indicațiile șefului Cernei Denis (șoferul) a plecat din or. Sofia la Plevenc ca să ia remorca. Distanţa de parcurgere a durat trei ore şi ceva, ulterior după ceva timp a agăţat remorca şi a continuat drumul, dar la aproximativ 3 ore, a început sa iasa fum de sub capotă și s-a auzit o bubuitură.

Drept urmare, intimatul a oprit şi apelat telefonic şeful, împreună au încercat sa depisteze problema defecţiunii, însă nu au reuşit.

Astfel, camionul a stat parcat 2 zile pe marginea drumului, luni remorca a fost dezgăţată şi a primit o locaţie nouă de la şef, și anume unde se afla un service auto, la o distanţa de 11 km de la locul de aflare. La service auto a stat aproximativ 2 zile, a venit şi şeful la service auto, unde se afla și intimatul.

Ulterior, deja în ziua de Marți a venit un camion cu n/î din Republica Moldova şi intimatul ca şofer a camionului defectat, a fost tractat până la Bucureşti. Deja de la Bucureşti intimatul a plecat cu un autocar în Republica Moldova.

Remarcă faptul că peste câteva zile şeful insistent l-a chemat la sediul SRL-ului, unde l-a impus să scrie o recipisă şi a declarat că suma totală e de 6.000 euro, iar intimatul trebuie să restituie o parte din bani. Intimatul la întrebat pentru ce trebuie să achite o parte din suma de 6.000 Euro, pentru 3 elemenţi din plastic deterioraţi în timpul accidentului?

Ulterior, șeful „ING-Logistix S.R.L. a solicitat de la intimat deja suma de 12.000 Euro.

Conform punctului 3.11 al contractului individual de munca nr. 32 din 27 martie 2023 „salariatul este absolvit de răspunderea materială dacă prejudiciul a fost cauzat în cazuri de forţă majoră, de extremă necesitate, de legitimă apărare, de executarea unei obligaţii legale sau contractuale, precum şi în limitele riscului normal de producere.”

Conform art. (1) lit. a) al Contractului de răspundere materială rezultat din contractul de muncă nr. 32 din 27 martie 2023 „salariatul trebuie să asigure integritatea valorilor şi să ia măsuri de prevenire a prejudiciului”: b. „să comunice administraţiei toate circumstanţele care ameninţă integritatea valorilor ce i-au fost transmise...” c. ”să țină în evidenţă, să întocmească şi să prezinte, în modul stabilit,

darea de seamă financiar-materială şi alte dări de seamă cu privire la circulaţia şi soldurile valorilor ce i-au fost transmise”.

Art. (5) „Salariatul nu poartă răspundere materială dacă prejudiciul nu s-a produs din vina lui, precum şi dacă prejudiciul a fost cauzat în cazuri de forţă majora, de extremă necesitate, de legitimă apărare, de executare a unei obligaţii legale sau contractuale, precum şi în limitele riscului normal de producţie”.

Conform punctului 3.1 al contractului individual de muncă nr.3 din 27 martie 2023 „salariatul este obligat să execute întocmai şi la timp obligaţiunile de funcţie, alte însărcinări ale administraţiei” .

Astfel, în temeiul normelor legale enunțate supra, intimatul consideră că orice acţiune, care a comis-o a fost doar la indicaţiile şi cu permisiunea administratorului, adică a şefului Şimon Ion şi din acest considerent, nu se consideră vinovat de urmările care le-a avut de suportat ultimul.

VI. Poziția părților în ședința instanței de apel:

8. În ședința instanței de apel, reprezenantul apelantei S.R.L.„ING-LOGISTIX” nu s-a prezentat, însă prin cererea din 28 iulie 2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului S.R.L. „ING-LOGISTIX”, și a susținut cererea de apel, pledând pentru admiterea acesteia în sensul formulat.

9. Reprezentantul intimatul Cernei Denis, avocatul Godoroja Irina în cadrul ședinței instanței de apel a pledat pentru respingerea cererii de apel cu menținerea fără modificări a hotărîrii instanței de fond în temeiul argumentelor expuse îm referința prezentată. Totodată, a solicitat încasărea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5.000 lei din contul apelantului pentru apărarea intereselor intimatului în cadrul instanței de apel, având în vedere că pentru instanța de apel a fost încheiat un nou contract de asistență juridică cu intimatul (fila dosarului 212; 223-225).

10. În conformitate cu art. 100 Cod de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să*

asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

11. Articolul 105 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că, *citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.*

12. În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.*

13. Ținând cont de conținutul normelor legale citate *supra*, completul Colegiului civil a întreprins toate masurile necesare în vederea înștiințării participanților la proces despre data, locul și ora examinării prezentei cauze, iar ca urmare a dispus examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa reprezenantului apelantei S.R.L. ”ING-LOGISTIX”.

VII. Aprecierea instanţei de apel:

14. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și a normelor legale aplicabile speței, instanța de apel conchide că apelul declarat de apelanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, este neîntemeiat și pasibil de respingere, din următoarele considerente.

15. În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.*

16. Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la 26 decembrie 2024 (fila dosarului 164). Cererea de apel prealabilă a fost depusă de S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, la 2 ianuarie 2025 (fila dosarului 166-167). Prin urmare, apelul a fost declarat cu respectarea în termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

17. În conformitate cu dispozițiile art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.*

18. Potrivit art. 373 Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor din apel. Instanţa nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.*

19. În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

20. În baza art. 121 din Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

21. În conformitate cu cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, eclarat, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

22. Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanța pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.*

23. Art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importantă la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.*

24. Din conținutul normelor enunțate *supra* Completul de judecată al Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că, sarcina instanței de apel care derivă din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, în raport cu concluziile expuse în vederea admiterii acțiunii, cu argumentele apelantului și obiecțiile intimatului.

25. Completul de judecată reține că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

26. Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

27. Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de

judecată de aşi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

28. În primul rând, cu referire la limitele examinării prezentei cauze în ordine de apel, Completul Colegiului civil al Curții de Apel Nord reiterează că, hotărârea primei instanţe este atacată cu apel doar de către reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX” în latura respingerii acțiuni inițiale. Or, pârâtul Cernei Denis nu a contestat respectiva hotărâre în latura respingerii cererii reconvenționale.

29. Prin urmare, instanța de apel urmează să verifice temeinicia și legalitatea hotărâri instanței în limitele apelului declarat de reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, adică în partea contestată de către aceasta, or, art. 373 Cod de procedură civilă stipulează expres că, *instanţa de apel verifică, **în limitele cererii de apel,** (...) legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. **În limitele apelului**, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.*

30. Aşadar, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 26 decembrie 2024 în latura contestată cu apel de către reclamanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, Completul Colegiului civil şi de contencios administativ al Curții de Apel Nord consideră că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, fiind adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Potrivit art. 327 Codul muncii,

(1) Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative. Răspunderea materială deplină a salariatului constă în obligaţia lui de a repara integral prejudiciul material cauzat.

(2) Salariatul poate fi tras la răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat doar în cazurile prevăzute la art.338.

32. Conform art. 338 alin.(1) lit. a) Codul muncii, *salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile când: a) între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art.339); (2) Nomenclatorul funcţiilor şi lucrărilor menţionate la alin. (1), precum şi contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.*

33. Conform art. 341 Codul muncii,-

(1) Mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidenţă contabilă.

(2) În cazul sustragerii, pierderii, distrugerii sau deteriorării bunurilor angajatorului atribuite la mijloacele fixe, mărimea prejudiciului material se calculează pornindu-se de la costul de inventar (preţul de cost) al valorilor materiale, minus uzura, conform normelor stabilite.

(3) În caz de sustragere, lipsă, distrugere sau deteriorare intenţionată a valorilor materiale (cu excepţia celor menţionate la alin.(2), prejudiciul se stabileşte pornindu-se de la preţurile din localitatea respectivă la data cauzării prejudiciului, conform datelor statistice.

33. Conform prevederilor art. 342 Codul muncii,

(1) *Până la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este*

obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui.

(2) Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărâre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie.

(3) Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de câte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor.

(4) Salariatul are dreptul să ia cunoştinţă de toate materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu.

34. Potrivit art. 343 Codul muncii,

(1) Salariatul vinovat de cauzare angajatorului a unui prejudiciu material îl poate repara benevol, integral sau parţial.

(2) Se permite repararea prejudiciului material cu achitarea în rate dacă salariatul şi angajatorul au ajuns la un acord în acest sens. În acest caz, salariatul prezintă angajatorului un angajament scris privind repararea benevolă a prejudiciului, cu indicarea termenelor concrete de achitare. Dacă salariatul care şi-a asumat acest angajament a încetat raporturile de muncă cu angajatorul, datoria neachitată se restituie în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

(3) Cu acordul scris al angajatorului, salariatul poate repara prejudiciul material cauzat substituindu-l printr-un echivalent sau îndreptînd ceea ce a deteriorat.

35. Prin Hotărârea Guvernului RM nr. 449 din 29.04.2004, a fost aprobat Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise. Acest Nomenclator conține o listă exhaustivă a funcțiilor și categoriilor de lucrări pentru care se poate încheia contract de răspundere materială. În cap. I al Anexei nr. 1 din Nomenclatorul nominalizat sunt incluși, *șoferii de autoturisme și camionete, de mașini de mare tonaj și autobuze, care efectuează transportarea valorilor (se are în vedere bani, cecuri, titluri de valoare).*

36. Potrivit art. 1917 alin.(1) Cod civil, *tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti.*

37. Conform art. 1919 Cod civil,-

(1) Tranzacţia este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile.

(2) Tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară.

(3) Contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris.

(4) În lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.

38. Potrivit art. 1920 Cod civil,-

(1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

(2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:

a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;

b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanța de judecată căreia i s-a cerut pronunțarea rezoluțiunii tranzacției judiciare este în drept să nu admită acțiunea dacă partea îndreptățită poate să evite consecințele neexecutării tranzacției prin obținerea executării ei silite sau prin obținerea de despăgubiri.

CIRCUMSTANȚELE DE FAPT IMPORTANTE ȘI APRECIEREA ACESTORA PRIN PRISMA NORMELOR DE DREPT APLICABILE SPEȚEI

39. Potrivit materialelor cauzei civile, reclamantul S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, este un agent economic, a cărui gen de activitate este transportul rutier de mărfuri (fila dosarului 9).

40. La 27 martie 2023, pârâtul Cernei Deni*s* a fost angajat în calitate de șofer pe rute internaționale la S.R.L. ”ING-LOGISTIX”. Drept dovada a raporturilor de muncă între părțile în litigiu, servește cererea de angajare (fila dosarului 41) și contractul individual de muncă (fila dosarului 42).

41. Tot în data de 27 martie 2023, angajatorul S.R.L. ”ING-LOGISTIX” a încheiat cu salariatul pârât un contract de răspundere materială deplină, prin care salariatul își asumă obligația să asigure integritatea valorilor și să ia măsuri pentru prevenirea prejudiciului (fila dosarului 44).

42. La data de 01 aprilie 2023 (zi de sâmbătă), pârâtul Cernei Denis se afla în cursă internațională, conducând pe teritoriu Bulgariei mijlocului de transport de model MAN 18430, proprietate a S.R.L. ”ING-LOGISTIX” (fila dosarului 46), transportând marfă perisabilă (varză) din Bulgaria, cu puncul de destinație București, România.

43. În timpul deplasării au apărut anumite defecțiuni la camion, a început să lucreze sistemul de alarmă de la bord, camionului şi ieşea din viteză. Drept urmare, pârâtul l-a apelat telefonic pe administratorul S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, Şimon Ion, cu care ținea legătură pe întreaga durată a cursei, căruia i-a trimis inclusiv înregistrări video despre defecţiunea apărută la camion, comunicându-i că nu poate să continue cursa.

44. Astfel, pârâtul a procedat în conformitate cu obligațiile prevăzute de pct. 1, lit. a) și b) din Contractul de răspundere materială deplină la contractul individual de muncă nr. 32 din 27 martie 2023, potrivit căruia: ”*a) salariatul*

trebuie să asigure integritatea valorilor şi să ia măsuri de prevenire a prejudiciului" și "*b) să comunice administraţiei toate circumstanţele care ameninţă integritatea valorilor ce i-au fost transmise (...)*"

45. Deoarece remorca camionului era încărcată cu marfa perisabilă (varză), administratorul Șimon Ion a insistat ca pârâtul să repare camionul pentru a continua cursa, dându-i instrucțiuni prin telefon cum anume să procedeze. Ca urmare, executând întocmai indicațiile și instrucțiunile angajatorului, pârâtul a continuat deplasarea cu camionul, ceea ce corespunde cu prevederile punctului 3.1 al contractului individual de muncă nr. 3 din 27 martie 2023, care stipulează că, "*salariatul este obligat să execute întocmai şi la timp obligaţiunile de funcţie, alte însărcinări ale administraţiei*" .

46. Însă, din cauza defecțiunilor care sau repetat, camionul a ieșit din viteză, intrând în coliziune tangențială cu parapetul metalic de pe marginea traseului. Accidentul rutier fost unul neînsemnat, soldându-se cu deteriorări neesențiale ale elementelor din plastic din partea în față a cabinei, or, din cauza defecțiunilor apărute anterior pârâtul se deplasa cu viteză redusă.

47. Circumstanțele descrise în pct. 42-46 *supra* se confirmă prin explicațiile date instanței de pârâtul-intimat ce coroborează cu conținutul înscrisurilor și a înregistrărilor audio-video a convorbirilor purtate de pârât cu administratorul S.R.L. "ING-LOGISTIX", Șimon Ion, prin extrasele convorbirilor purtate de ei prin sms-uri și aplicații video prin intermediul telefoanelor mobile, precum și prin imaginile foto-video, prezentate ca probe de pârât și anexate de prima instanță la dosarul cauzei (fila dosarului 79-157).

48. În legătură cu acest accident rutier, la fața locului a venit poliţia, care a chemat un evacuator ca să scoată camionul din parapet, fiindcă pârâtul nu-l putea conduce, întrucât fiind cu remorca încărcată, urma să fie tras în spate. După venirea poliției, intimatul, ca șofer a fost dus la sectorul de poliţie, unde i-au fost făcute teste şi întocmit un proces-verbal, în baza căruia a achitat o amenda de 100 euro (fila dosarului 53-56; 111).

49. Ulterior de către angajații poliției a fost verificat întregul sistem electric al mașinii şi nu au depistat careva scurgeri, din care motiv au permis intimatului să circule pe teritoriul Bulgariei. Cheltuielile evacuatorului nu erau acoperite de

asigurare, din care motiv în seara respectivă nu a fost achitat evacuatorul, remorca a fost lăsata într-o parcare PECO, iar camionul l-au transportat pe o șosea de centură, într-o parcare din orașul Sofia.

50. Pentru serviciile de tractare, S.R.L. ”ING-LOGISTIX” a transferat firmei care a prestat serviciile respective suma de 4.485 leva (fila dosarului 57).

51. Până când administratorul S.R.L. ”LING-LOGISTIX” a efecuat transferul banilor pentru serviciil evacuatorului, camionul a fost pornit şi verificat, deoarece administratorul avea acces, prin calculatorul său, la toate sistemele camionului. Astfel, ultimul a verificat turaţiile motorului, temperatura ș.a.

52. Ulterior, la indicațiile administratorului, pârâtul/intimatul Cernei Denis s-a deplasat cu camionul din orașul Sofia în localitatea Pleven ca să ia remorca încărcată cu varză. După ce a agăţat remorca, a continuat deplasarea, dar la aproximativ peste 3 ore, a început sa iasa fum de sub capotă și s-a auzit o bubuitură. Aeste fapte se confirmă cu certitudine prin probatoriul prezentat de pârât la examinarea cauzei în prima instanță, menționat în pct. 47 *supra*, cae nu au fost negate și nici combătute prin alte probe de către reclamantă, în calitatea sa de angajator.

53. Drept urmare, pârâtul a oprit şi a apelat telefonic administratorul, împreună au încercat sa depisteze problema defecţiunii, însă nu au reuşit.

54. Astfel, camionul a stat parcat 2 zile pe marginea drumului. Luni – 3 aprilie 2023 remorca a fost decuplată şi pârâtul-intimat a primit o locaţie nouă de la şef, și anume unde se afla un service auto.

55. Ulterior, deja în ziua de marți - 04 aprilie 2023 a venit un camion din Republica Moldova şi intimatul ca şofer a camionului defectat, a fost tractat până la Bucureşti. Deja de la Bucureşti intimatul a plecat cu un autocar spre Republica Moldova.

56. Pentru serviciile de tractare a camionului defectat în România s-a achitat de S.R.L. ”LING-LOGISTIX” suma de 2.240,00 Euro (fila dosarului 58).

57. Pe 08 aprilie 2023 pârâtul-intimat a fost chemat la administratorul S.R.L. ”ING-LOGISTIX” și la solicitarea acestuia, a scris o recipisă, cu următorul conținut:

”*Eu Cernei Denis am creat daune materiale firmei ING-LOGISTIX mă aviz să achit lunar o sumă până la 500 Euro lunar începând cu 20 iunie 2023 pînă la 20 iunie 2024. În caz contrar eu îmi asum răspunderea de a fi pedepsit prin judecată. Sumă finală pentru despăgubire trebu să fie până la 6000 Euro (șase mii euro). 08.04.2023*” (fila dosarului 14).

58. La 10 aprilie 2023, camionul a fost tractat din București, România, la punctul de destinație Chișinău, Republica Moldova, fiind achitată de S.R.L. ”LING-LOGISTIX” suma de 1.850,00 Euro (fila dosarului 59).

59. Tot pe 10 aprilie 2023 pârâtul a depus o cerere de demisie administratorului S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, prin care a solicitat să fie eliberat din funcția de șofer de curse internaționale începând cu data de 10 aprilie 2024 (fila dosarului 45).

60. La 26 ianuarie 2024 S.R.L.”ING-LOGISTIX” a înaintat cererea de chemare în judecată în Judecătoria Orhei (sediul central), prin care în baza recipisei pârâtului-intimat din 08 aprilie 2023 a solicitat încasarea de la acesta a sumei de 6.000 euro, cu titlu de daune materiale (fila dosarului 4-7).

61. Instanța de apel notează că, înaintând cererea de chemare în judecată, reclamanta a trecut sub tăcere faptul că pârâtul s-a aflat în raporturi de muncă cu reclamanta și că suma solicitată a fi încasată de la pârât ar constitui un pretins prejudiciu cauzat de pârât în legătură cu activitatea sa de muncă. Astfel, reclamanta a omis voit aceste circumstanțe, limitându-se în a-și întemeia pretenția privind încasarea sumei de 6.000 euro, ca fiind o obligație (datorie), ce ar rezulta din Tranzacția (recipisa) din 08 aprilie 2023, prin prisma normelor prevăzute la art. 1917, și art. 1920 Cod civil (Tranzacția) coroborate cu normele generale privind executarea obligațiilor prevăzute de articolele 774, 776, 858, 874 alin. (2), lit. c) și 901 din același Cod.

62. Însă, după cu corect a statuat prima instanță în hotărârea din 26 decembrie 2024, incidente prezentei spețe sunt prevederile Codului muncii, or, reieșind din art. 5 alin. (3) al Legii nr. 100 din 22.12.2017 ”Privind actele normative”, Codul muncii este legea specială care este aplicabilă direct la caz, având prioritate în raport cu normele generale ale Codului civil.

63. Prin urmare, instanța de fond just reținut că, prezenta cauză urmează a fi soluționată prin prisma instituției reparării prejudiciului cauzat angajatorului de către salariat, reglementată de prevederile art. 336-338 din Codul muncii. Or, la momentul cauzării pretinsului prejudiciu, pârâtul se afla în raporturi de muncă cu reclamantă S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, fapt probat prin ordinul de angajare și contractul de muncă încheiat și contractul de răspundere materială deplină (fila dosarului 41- 44).

64. Potrivit dispozițiilor art. 338 alin. (1) lit. a) Codul muncii, *salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile când: a) între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art.339); (2) Nomenclatorul funcţiilor şi lucrărilor menţionate la alin. (1), precum şi contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.*

65. Prin Hotărârea Guvernului RM nr.449 din 29.04.2004, a fost aprobat Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise. Acest Nomenclator conține o listă exhaustivă a funcțiilor și categoriilor de lucrări pentru care se poate încheia contract de răspundere materială. În cap. I al Anexei nr. 1 din Nomenclatorul nominalizat sunt incluși, *şoferii de autoturisme şi camionete, de maşini de mare tonaj şi autobuze, care efectuează transportarea valorilor (se are în vedere bani, cecuri, titluri de valoare).*

66. La 27 martie 2023, pârâtul Cernei Deni*s* a fost angajat în calitate de șofer pe rute internaționale la S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, între angajator și salariat fiind încheiat p lângă contractul individual de muncă și un contract de răspundere materială deplină (a se vedea pct. 40, 41 *supra*). Potrivit pct. 1, lit. a) din contractul de răspundere materială deplină, salariatul ”*își asumă obligația să asigure integritatea valorilor și să ia măsuri pentru prevenirea prejudiciului”* (fila dosarului 44).

67. În conformitate cu pct. 3.1 al contractului individual de muncă nr. 32 din 27 martie 2023 „*salariatul este obligat să execute întocmai şi la timp obligaţiunile de funcţie, alte însărcinări ale administraţiei*” .

68. Conform punctului 3.11 al contractului individual de munca nr. 32 din 27 martie 2023 „*salariatul este absolvit de răspunderea materială dacă prejudiciul a fost cauzat în cazuri de forţă majoră, de extremă necesitate, de legitimă apărare, de executarea unei obligaţii legale sau contractuale, precum şi în limitele riscului normal de producere.*”

69. Potrivit pct. 1 Contractului de răspundere materială rezultat din contractul de muncă din 27 martie 2023:

”a. s*alariatul trebuie să asigure integritatea valorilor şi să ia măsuri de prevenire a prejudiciului:*

b. să comunice administraţiei toate circumstanţele care ameninţă integritatea valorilor ce i-au fost transmise

c. *să ţină în evidenţă, să întocmească şi să prezinte, în modul stabilit, darea de seamă financiar-materială şi alte dări de seamă cu privire la circulaţia şi soldurile valorilor ce i-au fost transmise*”.

70. Totodată, pct. 5 al Contractului de răspundere materială rezultat din contractul de muncă din 27 martie 2023 „*Salariatul nu poartă răspundere materială dacă prejudiciul nu s-a produs din vina lui, precum şi dacă prejudiciul a fost cauzat în cazuri de forţă majora, de extremă necesitate, de legitimă apărare, de executare a unei obligaţii legale sau contractuale, precum şi în limitele riscului normal de producţie*”.

71. Așadar, având în vedere că pârâtul-intimat se afla în raporturi de muncă cu reclamantul, toate chestiunile privind constatarea: (i) faptului pricinuirii prejudiciului material; (ii) mărimea prejudiciului; (iii) vinovăția pârâtului; și (iv) repararea acestuia de către pârât urmau a fi soluționate cu respectarea procedurii pentru tragerea la răspundere materială deplină a salariatului, prin efectuarea unei anchete de serviciu în vederea stabilirea mărimii prejudiciului, cauzei apariției acestuia și vinovăția pârâtului, cu solicitarea în mod obligatoriu a unei explicații scrise și emiterea ordinului corespunzător al angajatorului, adică în conformitate cu

procedura reglementată de normele legale speciale prevăzute la art. 341-342 din Codul muncii.

72. Instanța de apel apreciază critic alegațiile reclamantei/apelantei cum că efectuarea unei anchete de serviciu cu luarea explicațiilor de la pârât nu erau necesare, în situația în care pârâtul a scris recipisa din 08 aprilie 2023 (pct. 57 *supra*). Or, Codul muncii reglementează expres procedura obligatorie ce urmează a fi respectată de către angajator pentru survenirea răspunderii materiale depline a salariatului.

73. Astfel potrivit prevederilor art. 342 Codul muncii,

(1) *Până la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui.*

(2) Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărâre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie.

(3) Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de câte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor.

(4) Salariatul are dreptul să ia cunoştinţă de toate materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu.

74. Conform art. 343 Codul muncii,-

(1) Salariatul vinovat de cauzare angajatorului a unui prejudiciu material îl poate repara benevol, integral sau parţial.

(2) Se permite repararea prejudiciului material cu achitarea în rate dacă salariatul şi angajatorul au ajuns la un acord în acest sens. În acest caz, salariatul prezintă angajatorului un angajament scris privind repararea benevolă a prejudiciului, cu indicarea termenelor concrete de achitare. Dacă salariatul care şi-a asumat acest angajament a încetat raporturile de muncă cu angajatorul, datoria neachitată se restituie în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

75. Astfel, procedura de stabilire a vinovăției salariatului de cauzarea de prejudiciu material angajatorului, mărimea acestui prejudiciu și cauzele apariției lui, reglementată prin normele legale speciale prevăzute la art. 342 din Codul muncii, este obligatorie, or, potrivit alin. (1), (3) din articolul menționat, *(...)* ***angajatorul este obligat*** *să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui. (3) Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material* ***este obligatorie*** *solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat.* Iar din conținutul următorului articol 343 Codul muncii, rezultă că, *(1)* ***Salariatul vinovat*** *de cauzare angajatorului a unui prejudiciu material* ***îl poate repara benevol****, integral sau parţial.*

76. Prin urmare, din sensul logico-juridic al prevederilor legale enunțate *supra* rezultă cu suficientă claritate și predictibilitate că, procedura de stabilire a vinovăției salariatului de cauzarea de prejudiciu material angajatorului, precum și mărimea acestui prejudiciu, este obligatorie, iar chestiunea privind repararea benevolă a prejudiciului material cauzat poate fi soluționată doar după stabilirea vinovăției salariatului și a mărimii prejudiciului cauzat, inclusiv prin prezentarea de către salariat a unui angajament în scris în acest sens. Or, obligarea salariatului (fostului salariat) la reperarea prejudiciului material cauzat angajatorului, în situația în care nu a fost stabilită (nu există) vinovăția salariatului, este inadmisibilă într-un stat de drept.

77. Contrar însă acestor norme legale speciale, angajatorul S.R.L. ”ING-LOGISTIX” nu a purces la efectuarea unei anchete de serviciu, nu s-au solicitat explicații scrise de la pârâtul-intimat ca salariat despre circumstanțele cauzării pretinsului prejudiciu, angajatorul limitându-se doar la obținerea pe 08 aprilie 2023 de la pârât a unei recipise olografe prin care acesta este de acord să repare prejudiciul ”*în sumă* ***de până la*** *6.000 euro*”.

78. Astfel, reclamanta-apelantă în calitatea sa de angajator nu a constatat, conform procedurii legale obligatorii, vinovăția pârâtului. Nu a fost administrată absolut nicio probă cu privire la faptul care a fost totuși cauza defecțiunilor apărute la mijlocul de transport condus de pârâtul-intimat în timpul efectuării cursei pe teritoriul Bulgariei, până la accidentul de circulație, precum și ulterior, or, pârâtul urmând indicațiile administratorului a continuat cursa și după accidentul, până

când autocamionul s-a defectat total. Nu a fost întocmit de angajator cel puțin un act de examinare de către specialiști în domeniul a autocamionului care a fost condus de pârâtul Cernei Denis (după tractarea lui în Republica Moldova) și nici un raport de constatare tehnico-științifică sau de expertiză extrajudiciară privind constatarea cauzelor producerii acestor defecțiuni și a existenței legăturii cauzale între acțiunile sau inacțiunile pârâtului ca salariat (șofer) și apariția respectivelor defecțiuni.

79. Probe ce ar confirma vinovăția pârâtului ca salariat nu au fost prezentate de reclamantă ca angajator nici la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, deși sarcina probațiunii prin prisma Codului muncii aparține acesteia. Ba dimpotrivă, pârâtul a prezentat probe că el nu se face vinovat de cauzarea de prejudicii reclamantei, or, în cadrul cursei de transport internațional de mărfuri dânsul a urmat întru totul indicațiile și instrucțiunile angajatorului de a continua cursa chiar și după apariția defecțiunilor, pe care le raportase neîntârziat angajatorului, încă până la accidentul de circulație produs în data de 01 aprilie 2023. Totuși, angajatorul insistat ca pârâtul să continue cursa și după accidentul de circulație, până când camionul a ieșit din funcțiune total. Acest fapt rezultă cu certitudine comunicările purtate de administratorul reclamantei și pârât, anexate ca probe la dosarul cauzei (pct. 42-53 *supra*).

80. La caz, recipisa pârâtului din 08 aprilie 2023 nu constituie un act de constatare a vinovăției pârâtului, a mărimii prejudiciului, a cauzelor și circumstanțelor producerii acestuia. Or, în recipisă nu este indicat în ce constau ”daunele create” (prejudiciul), mărimea precisă a acestuia, cauzele și circumstanțele producerii lui și în ce anume constă vinovăția salariatului Cernei Denis de cauzarea prejudiciului dat.

81. Neurmând procedura legală obligatorie în vederea stabilirii circumstanțelor enunțate, în situația în care pârâtul avea statut de salariat, reclamanta/apelanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX” nu are temei legal de a cerere repararea pretinsului prejudiciu, chiar și în situația în care pârâtul la solicitarea sa a scris Recipisa din 08 aprilie 2023.

82. În ceea ce privește alegațiile apelantei din cererea de apel cum că, aplicarea art. 343 din Codul muncii, exclude aplicarea art. 342 din același Cod, din considerentul că acestea reglementează două situaţii diferite, instanța de apel le

consideră nefondate, întrucât apelanta interpretează greșit respectivele norme legale.

83. Astfel, din analiza coroborată a prevederilor legale sus-menționate, rezultă că acestea nu se exclud una pe alta, ci urmează a fi interpretate și aplicate consecutiv, înscriindu-se perfect în cronologia și logica juridică a acțiunilor care urmează a fi întreprinse mai întâi de către angajator, în conformitate cu art. 342 din Codul muncii, care prevede obligația angajatorului de a stabili mărimea prejudiciului material, cauzele apariției lui și a vinovăției salariatului de cauzarea acestui prejudiciu. Iar art. 343 din Codul muncii reglementează etapa următoare ce ține de repararea prejudiciului material cauzat de către salariat, și anume, prevede dreptul **salariatului vinovat** de cauzare angajatorului a unui prejudiciu material de a-l repara benevol, integral sau parțial, inclusiv cu achitarea în rate prin încheierea unui acord în scris cu angajatorul.

84. În acest sens, instanța de apel relevă că, legiuitorul în alin. (1) al art. 343 din Codul muncii, a stipulat cu suficientă claritate că, ”***Salariatul vinovat*** *de cauzare angajatorului a unui a unui prejudiciu material* ***îl poate repara benevol, integral sau parțial.*****”**

85. Deci, mai întâi urmează a fi stabilită de către angajator mărimea prejudiciului, cauzele apariției lui și **vinovăția salariatului** și apoi soluționată chestiunea privind repararea acestui prejudiciu de către salariat, inclusiv prin achitarea benevolă.

86. În orice caz, distinct de concluziile enunțate, este evident că, chestiunea reparării benevole a prejudiciului cauzat angajatorului poate fi pusă în discuție și acceptată doar în cazul în care salariatul **este vinovat** de cauzarea respectivului prejudiciu. Or, în lipsa vinovăției salariatului această normă nu este aplicabilă de principiu.

87. La caz, însă, după cum s-a menționat deja în pct. 77-79 *supra*, reclamanta/apelantă S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, în calitatea sa de angajator, nu a dovedit vinovăția pârâtului-intimat Cernei Denis, ca salariat, de cauzarea pretinsului prejudiciu material.

88. În altă ordine de idei, instanța de apel consideră că recipisa menționată nu poate constitui temei de încasare de la pârâtul-intimat a sumei de 6.000 euro, cu titlu de prejudiciu material, deoarece aceasta are un conținut incert, și anume: ”*am creat daune materiale*” ”*mă aviz să achit*” ”***suma finală*** *pentru despăgubire* ***trebu să fie până la*** *6000 euro*”. Astfel, la data de 08 aprilie 2023 suma pretinselor daune nici nu era stabilită definitiv, or, ultima factură privind tractarea camionului defectat din București la Chișinău, precum și chitanța de achitare a sumei de 1.850,00 euro, pentru serviciile prestate, sunt datate cu 10 aprilie 2023 (fila dosarului 59), adică ulterior întocmirii recipisei invocate în susținerea pretențiilor sale de către reclamanta/apelanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX”. Deci, la momentul luării acestei recipise de către angajator de la salariat, mărimea prejudiciului material nici nu era stabilită, iar suma reflectată în recipisă a fost indicată în abstract ”*suma finală ... trebu să fie până la 6000 euro*”.

89. La fel, instanța notează că Recipisa invocată nu are valoarea unui contract de tranzacție în sensul prevăzut la art. 1917 Cod civil, după cum pretinde reclamanta/apelanta S.R.L. ”ING-LOGISTIX” în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel. Or, legea specială, art. 341-342 Codul muncii, prevede expres modalitatea de constatare a vinovăției salariatului și de reparare a prejudiciului cauzat de către acesta angajatorului, ceea ce nu se realizează prin recipisă.

90. În al doilea rând, instanța de apel relevă că, recipisa sus-menționată nu este un contract de tranzacție și din considerentul că, potrivit art. 992 alin. (1) Cod civil, *(1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

91. Însă Recipisa dastă nu este un acord de voință realizat între două persoane prin care se stabilesc raporturi juridice, deoarece reprezintă o declarație unilaterială a salariatului, cerută/luată de la acesta de către angajator, contrar procedurii legale stabilite de Codul muncii, în situația în care suma pretinsului prejudiciu nici nu era încă cunoscută, iar vinovăția salariatului nu a fost stabilită (pct. 88). Totodată, simplul fapt că în partea finală a recipisei au fost aplicate și semnăturile administratorului, contabilului-șef și ștampila S.R.L. ”ING-LOGISTIX” nu conferă acestui înscris statut de contract de tranzacție.

92. Prin urmare, instanța de apel conchide că prima instanța corect a respins ca neîntemeiată acțiunea inițială înaintată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” împotriva pârâtului Cernei Denis, privind repararea prejudiciului în cuantum de 6.000,00 Euro.

93. Completul de judecată al Curții de Apel Nord, ține să menționeze că la examinarea apelului declarat de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” și adoptarea prezentei decizii s-a pronunțat asupra aspectelor decisive pentru soluționarea cauzei, ceea ce este conform cu jurisprudenţa constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO) cu referire la respectarea cerinței, prevăzute de art. 6 § 1 CEDO, că hotărârile judecătoreşti trebuie motivate, astfel încât să indice de o manieră suficientă **motivele decisive** pe care se fondează (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, § 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, § 84).

VIII. Cheltuieli de judecată:

94. Potrivit art. 94 Cod de procedură civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

95. Conform art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

96. Luând în considerare că, reclamanta-apelantă S.R.L. ”ING-LOGISTIX” a pierdut procesul, acesteia nu i se compensează cheltuielile suportate la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă).

97. Reprezentantul pârâtului-intimat Cernei Denis, avocata Godoroja Irina, în cadrul instanței de apel a formulat cerința privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5.000 lei, suportate în cadrul instanței de apel, fapt ce

se atestă prin bonul de plată seria DAA nr. 68548864 din 24 iunie 2025 (fila dosarului 223).

98. Având în vedere volumul de lucru efectuat de avocata Godoroja Irina, complexitatea cazului și dat fiind că intimatul a obținut câștig de cauză în instanța de apel, instanța va încasa de la reclamanta-apelantă în beneficiul pârâtului-intimat suma de 5.000 (cinci mii,00) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, întrucât această sumă este reală, fiind totodată necesară și rezonabilă ca cuantum (echivalentul sumei 250 euro).

99. Așadar, luând în considerare că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord ajunge la concluzia că, cererea de apel formulată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, urmează a fi respinsă ca nefondată și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 26 decembrie 2024. Or, criticile aduse de apelantă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei percepute din propriul lor punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului prin prisma art. 385 Cod de procedură civilă.

100. În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 385 lit. a), art. 389 și art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge apelul declarat de S.R.L. ”ING-LOGISTIX”.

Menține hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 26 decembrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”ING-LOGISTIX” în contradictoriu cu Cernei Denis, privind repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională înaintată de Cernei Denis împotriva S.R.L. ”ING-LOGISTIX”, cu privire la declararea nulității recipisei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la S.R.L. ”ING-LOGISTIX” în beneficiul lui Cernei Denis cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în instanța de apel, în mărime de 5.000 (cinci mii,00) lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la comunicarea deciziei motivate, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele completului,

judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin